

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

מעילה דף ז.

האם מהני זריקת הדם לר"ע לבשר שיצא כולו? [תוד"ה א"ל (לעיל)].

לגירסת תוס'	לגירסת רש"י	
לא מהני		לר' יוחנן
לא מהני ¹	מהני ²	לרב אסי

מהו הביאור "חישב לנשפכין למחר מהו"? [תוד"ה חישב].

ומה קשה על הפירוש?	מה הוא הפירוש?	
דאין מחשבת פיגול אלא באחת מד' עבודות	חישב בשעת שפיכת שיריים לאכול כזית מחר	פ"י הא' ברש"י
דודאי הוא פיגול, דשפיכה היא אכילת מזבח	חישב בשעת זריקה לשפוך לשיריים מחר	פ"י הב' ברש"י
-----	חישב לזרוק לדם שנשפך מהכלי בהולכה מחר	פ"י התוס'

¹ הוקשה לתוס' על הגירסא שלפנינו, דאיך ס"ד דרב אסי לדמות שאר פסולין לפסול יוצא הא פסול יוצא הוא רק חסרון מחיצות, ומשמע מהגירסא שלפנינו שאם היה אומר ר' יוחנן דלר"ע מועילה הזריקה אפילו ביצא כולו - לא היה קשה לרב אסי, והא גם על זה יש להקשות דהניחא בפסול מחיצות בעלמא מהני זריקה, אבל היכא דליתיה לבשר בכלל איך שייך שתועיל הזריקה. ועל כרחך לחלק דאין לדמות זריקה במחשבת פיגול שמועילה אפ"י כשאין לבשר, לזריקה שתהני להוציא מידי מעילה, וא"כ גם לר' יוחנן לא תקשה מידי. ולכך תוס' מכריע כגריסת הספרים "אמר רב אסי" (ולא גורסים א"ל רב אסי), ורב אסי בא לומר ענין חדש.

² והוכיח רב אסי את דבריו ממה שאמרו חביריו בבבל "מחשבין על האבוד והשרוף" (עי' מתן בסתר שפירש שמיירי שהמחשב לא ידע שנשרף הבשר או אבד - וחישב בזריקה ע"מ להקטיר את האימורים חוץ לזמנם), וא"כ כמו שמהני מחשבה באבוד ושרוף שאינם בעולם, ומועילה מחשבתו לחייב כרת, ה"ה ביצאו שתיהני הזריקה עבור כל הבשר להוציאו מידי מעילה.

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

מעילה דף ז:

הפריש חטאת ואבדה והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה¹, ושחטן, האם זריקת דם מאחת מהן מוציאה את השניה מידי מעילה לר' עקיבא, או לא?

שחטן בזה אחר זה	שחטן בבת אחת ²	
אין יוצא השניה מידי מעילה ³	יצאה השניה מידי מעילה ⁴	לר' אלעזר ור' יוחנן
יצאה השניה מידי מעילה	יצאה השניה מידי מעילה	לר'ש לקיש ⁵

העלה למזבח לאימורים קודם הזריקה, מה דינם?

מה הדין?	
אם עלו לא ירדו	באשם / חטאת - ואח"כ זרק הדם
אפי' אם עלו יורידם	בב' אשמות / חטאות שהפריש לאחריות - וזרק דם של אחד מהם מה דין בשר השני

האם זריקת דמים עושה קולא או חומרא בבשר או באימורים?

להחמיר	להקל	
מחייבת הבשר והאימורים בפיגול נותר וטמא	מוציאה הבשר מידי מעילה	בקדשי קדשים - קודם זריקה יש מעילה
מכניסה האימורים לדין מעילה ⁶	-----	בקדשים קלים - קודם זריקה אין מעילה

¹ קודם השחיטה שניהם יש בהם מעילה, דשתיהן קדושות.

² רש"י (בד"ה אלא ששחט) פירש ששני כהנים שחטו כל אחד את אחת מהן בבת אחת. ותוסי' (בד"ה לא), הסתפקו האם מיירי ששחט בבת אחת בסכין ארוכה לשתיהן. או שאפי' שחט וקיבל מאחת מהן ולא זרק עד ששחט וקיבל את השניה ג"כ חשיב בב"א כיון שלא זרק לראשונה קודם קבלת השניה - והיו שניהם ראויים לזריקה ביחד.

³ דמיד שנשחטה הראשונה חשובה השניה "מותר חטאת" ונפסלה. אולם כשנשחטו בבת אחת, הגם שכשמקדים לזריקה של אחת מהן הוא עושה את חברתה להיות "מותר חטאת", מ"מ כיון שביחד עם זריקה זאת הוא מתיר את בשרה מידי מעילה, הרי שלא קדם הפסול להיתר, ולכך מהני הזריקה להוציא גם לבשר השניה מידי מעילה.

⁴ דרצה מזה זורק רצה מזה זורק, ולכך זריקת אחת מהן מתרת את בשר חברתה מידי מעילה.

⁵ ר'ש לקיש אמר על דברי ר"ע "תשובה גנובה השיבו ר"ע לאותו תלמיד" וכו', פי', ר"ל לא בא לסתור את תשובת ר"ע, אלא בא לומר שהסתיר ר"ע בדבריו במה שענה לו באופן ששחטן בבת אחת, דבאמיתות אין חילוק בין בב"א לבזה אחר זה, ובשניהם ס"ל לר"ע דיצאה השניה מידי מעילה. דהרי גם בב"א סו"ס ברגע שזרק דמה של אחת מהן השניה פסולה - ובכל אופן אמר ר"ע שמועיל לזו השניה זריקת דם הראשונה, ועל כרחך הפירוש משום דכחד גופא חשובים דשניהם הופרשו לאחריות, וכיון שכן, מה החילוק בין בב"א לבזה אחר זה - כיון שכחד גופא חשובים אפי' שקדם ושחט לאחת מהן יהא דמה פוטר את חברתה.

⁶ אולם בבשר אין מועלין, ומדייקת הגמ': מעילה הוא דליכא הא איסורא איכא, וקשה הא אחר הזריקה הוא ממון בעלים ולמה שיהיה כאן איסור. ותירצה הגמ', דמיירי שיצא הבשר החוצה קודם הזריקה, דאף שאמר ר' עקיבא שמועילה הזריקה להוציא אותו מדין מעילה אבל לא להתירו באכילה. וע' ברש"י ובתוס' ובגירסאות שבהם האם טעון עיבור צורה קודם שריפה או לא.